

Sterre Carron

TOT NOOIT MEER

Een Rani Diaz thriller

WITSAND UITGEVERS

1.

Zaira hapte naar adem. Ze was in bad kopje-onder gegaan en bruusk weer overeind gekomen, na het horen van het geluid van brekend glas. Haar handen omklemden de badrand. Terwijl ze haar adem inhield, spitste ze haar oren. Wat gebeurde er? Ze wilde de naam van haar vriend roepen, maar iets hield haar tegen.

Gehaast maar toch voorzichtig stapte ze uit het bad, trok een kamerjas aan en liep naar de deur, die ze op een kier opende.

Ze hoorde een dreigende, rauwe mannenstem roepen: ‘Smerige fucking klootzak! Dacht je nu echt dat je ons kunt belazeren?’

Zaira luisterde gespannen. Ze herkende de stem niet meteen.

‘Wat was je opdracht?’

Er viel een stilte.

‘Antwoord, stomme imbeciel, of ik sla je bakkes tot moes.’

‘De afspraak was dat ik ervoor zou zorgen dat de container niet aan een controle werd onderworpen.’

Het was Dimitri’s stem!

‘Yeah, right! We houden niet van mensen die hun afspraken niet nakomen.’

‘Het is niet mijn schuld, verdomme. Mijn collega rook onraad en heeft me verklikt bij de baas.’

‘Bullshit! Heeft je maatje soms over je schouder meegekeken of deed jij het in je broek van angst?’ Een sarcastisch lachje. ‘Een grote lading coke, verstopt in een dubbele bodem van een container. Je hebt de details en de nummering ervan ontvangen, je werd er vet voor betaald en wat is er vervolgens gebeurd? Die kutflikken hebben de goederen in beslag genomen. Een fucking verlies van miljoenen euro’s, gast!’

Geschreeuw, getier en gekletter van borden vulde het huis.

Zaira kromp ineem en sloeg haar armen om haar trillende lichaam.

‘Ik maak je van kant, stuk onbenul. Ik ram het pistool door je

strot en schiet je hersens aan flarden.’

Er weerklonk gebonk van omvallend meubilair.

Zaira’s borstspieren waren zo strak gespannen dat ze nauwelijks kon ademen.

‘Stop! Auuu... Stop, alsjeblieft! Ik beloof het je... Ik maak het goed...’

Het horen van Dimitri’s smeekbede deed haar huiveren.

‘Hoe dan? Heb je EuroMillions gewonnen of zo?’

‘Nee, maar...’

Opnieuw gekreun en gerinkel. Het leek wel alsof er beneden een granaat ontplofte.

Zaira sloeg verschrikt een hand voor de mond.

Drugs? Was Dimitri betrokken bij drugsmokkel? Hoe kon hij dat doen?

Ze balde haar vuisten en om te verhinderen dat ze zou gillen, stak ze één ervan in haar mond. Ze durfde zich niet te verroeren, uit angst dat diegene die beneden de boel kort en klein aan het slaan was zich naar boven zou reppen.

‘Luister goed, stuk uitschot, morgen ben je weer op post. Zo niet, dan is het oorlog. Een bloederige oorlog, die jij verliest. Een oorlog die ontaardt in een waar slagveld. Morgen komt er een container met kokosnoten aan. Het schip wordt verwacht om tien uur. Hier is het nummer. Baas of geen baas, je bent op post! Geen controle. Géén! Oké? En ook geen ogen die over je schouder meekijken! Capiche?’

‘Mijn collega werkt morgen.’

‘Wat jouw collega doet gaat mij geen flikker aan. Zoek maar uit hoe je het gaat fiksen. Je hebt geen keus. Het is Russische roulette. En wees maar blij dat je nog niet aan het plafond hangt te bungelen. The big boss was mild. Je hebt in het verleden goed werk verricht... Maar je hebt ons deze keer bij onze kloten gehad en daarom ben ik hier. Om je te laten voelen wat er gebeurt als je een smerige grap met ons uithaalt. Je mag de baas fucking dankbaar

zijn, want als ik het voor het zeggen had, had je vandaag voor de laatste keer in de spiegel gekeken. Bam, bam, bam... Jouw muren versierd met jouw fucking klote uiteengespatte hersens. Wat denk je daarvan? Of...? Wie weet wordt jouw vriendin het eerste target. Ze heeft een knappe snoet en een lijf om u tegen te zeggen. Denk eraan, ik weet haar te vinden, en zal niet aarzelen om haar mooie smoel zo erg te verminken dat ze zichzelf van kant maakt. Zonde zou dat zijn.'

'Laat mijn vriendin hier buiten.'

'Jij kunt haar redden, smeerlap. Jij alleen.' De man begon te zingen. 'Only you...'

Zaira liet zich langs de deur op de grond zakken. Zweetdruppels parelden op haar voorhoofd. Het was alsof ze zich in een moeras bevond waarin ze dreigde weg te zakken.

Negen maanden geleden had ze Dimitri ontmoet in Schotland. Ze was naar daar afgereisd om haar ouders, die er een B&B uitbaten, een bezoekje te brengen. Dimitri was er te gast geweest. Hij was op trektocht en logeerde er die nacht. Die avond waren ze in gesprek geraakt en hij had haar zijn mobiele nummer gegeven. Zaira had er niks mee gedaan, maar een maand later was ze hem tegen het lijf gelopen in een Antwerpse kroeg. Hij had haar bijna omvergelopen, waardoor de inhoud van haar glas wijn haar kleren had besmeurd. Hij had erop aangedrongen op zijn kosten een nieuwe jurk te kopen en de volgende dag met hem op restaurant te gaan. Zaira had ermee ingestemd. Dimitri was knap, charmant en zat er warmpjes bij. Hij vertelde haar dat hij een smak geld had geerfd van zijn grootouders. Maakte hij haar wat wijs? Natuurlijk! Hij verdiende verdomme geld met het smokkelen van drugs. Hoeveel erger kon het zijn? Waarom had ze niet beter nagedacht?

Dimitri werkte als douanier in de haven van Antwerpen en gooide het geld over de balk. Als Zaira daar een opmerking over maakte en hem erop wees dat geld niet eeuwig was, antwoordde hij dat ze zich geen zorgen hoefde te maken. Hij had het geld goed geïnves-